

॥ खंड ०९ ॥
 ॥ भजनपाठा नं. ०६ ॥
 ॥ चतुर्पतीच्या सर्व दांडातुन संव्यहीत केलेले..॥
॥ चौघडयाचे भजन पाठे चा संव्यह ॥

॥ चौथा प्रहार ॥

॥ लागला चौथा प्रहर । कृष्णा निघा निघा बाहेर ॥
 ॥ कृष्णा निघ निघ बाहेर । उठा उठा हो, झाली पहाटेची वेळ ॥
 ॥ कृष्णा निघ निघ बाहेर । वाट पाहतो आम्ही अन्जान लेकर ॥
 ॥ शुरविरा बांध कमर, निघ बाहेर । तुला पाहता धरणी कापे थरथर ॥
 ॥ खेत्री शुरविर भगवान । गोपाळ साठी ये बापा धावुन ॥
 ॥ खेत्री बाहेर निघाला । यवगाचा रमणा हाती धरला ॥
 ॥ खेत्री ढाल पठाईत । या यवगाचे कारण आहे याहीच्या हात ॥

॥ कानी कुंडल ॥

॥ चौघडयाच्या अगोदर म्हणण्यात येणारा भजनपाठा ॥
 ॥ फुल पुष्पाच्या माळ । घालुनी गळ ।
 भजनात उभा राहीला कृष्ण सावळ ॥
 ॥ फुल पुष्पाच्या माळ । घालुनी कंठी ।
 भजनात उभा राहीला देव जगजेठी ॥
 ॥ गळ्यात मोहन माळ । कानी, कुंडलच लेला ।
 कुंडलच लेला, किसनजी । भजना मध्ये आला ॥
 ॥ गळ्यात मोहन माळ । कानी, कुंडलच शोभे ।
 कुंडलच शोभे, कृष्णदेव । भजना मध्ये उभे ॥
 ॥ पितांबराचा काठ । शेला, गगनी झळकला ।
 गरुडा वर, बसुन देव माझा । कनवाळू/कैवारी आला ॥
 ॥ नाचता खेळता देवाचा । ढळला पितांबर ।
 साधु संत गर्जती । नित, नामाचा गजर ॥
 ॥ नामदेव किर्तन करी, पुढे काय । नाचे पांडुरंग ।
 साधु संत नाचती/राहयंती । नित, नामात दंग ॥
 ॥ कानी कुंडल । गळ मोती, आला रुक्मिनीचा पती ॥ कानी कुंडल
 ॥ कानी कुंडल । गळ हार, आला रुक्मिनीचा वर ॥ कानी कुंडल

॥ चौघाचा चौघडा ॥

॥ चौघडयाच्या अगोदर म्हणण्यात येणारा भजनपाठा ॥
 ॥ पायी पद्म, मुखी रत्न । हृदयी रायाच्या अमृत ।
 पृथ्वीवर अवतार आला । श्रीकृष्ण अवधुत ॥
 ॥ कपाळी चंद्र कोर । चंद्र-सुर्य आहे लल्लाटी ।
 बरा विठुनं अवतार धरला । भक्ता साठी ॥
 ॥ आदी पुरुष राया घेवुन । आला अवघं ।
 भक्ती व्यान वैराग्य सद्गुण । हे वाजवले चौघं ॥
 ॥ या चौघाचा चौघडा वाजवतो । श्री कृष्ण हरी ।
 सावंगापुरी येवुन याहीनं मोहर वाजवली ।
 सावंगापुरी येवुन कृष्णदेव चौघडे वाजवी ॥
 ॥ कृष्ण वाजवतो चौघडे । देहीचे रोग-विघ्ने/दुखःदर्द दुर पक्षे/उडवे ॥
 ॥ चंदन शिकका तुच मोहरं । अवघी किल्ली या देवाच्या जवळ ॥
 ॥ सावंग्यात एक ऋषि । अवघे तिर्थ याहीच्या पाया पाशी ॥
 ॥ सावंग्यात झान गंगा । दोष पातक जातीन भंगा ॥
 ॥ झान गंगा भरली । यामध्ये आंघोळ या बाळाची झाली ॥

॥ ज्ञान गंगोची उकळी । निर्मळ झाली या बाळाची देही ॥
॥ याहो सावंव्याच्या राजा । कार करा देवा आपल्या हाता ॥

॥ चौघडयाची वेळ ॥

॥ चौघडयाची वेळ भजन पाठा ०९ ॥

॥ झाली चौघडयाची वेळ । कृष्ण महाराजा तुम्ही गाई वळवा/सोडा ॥
॥ गाई गेल्या वरच्या राना । कृष्ण महाराजा गाई वळवुन आणा ॥
॥ गाई गेल्या वरच्या राना । कलावुन आणा महाराजा भगवाना ॥
॥ गाई गेल्या वरच्या रानास । कृष्ण महाराजा तु आपल्या गाई संभाळ
॥ किसनजी याहो लवकर । भुक्तेले वासरं आवरेना कोणास ॥
॥ धन्य भाव्य या कृष्णाच्या पाई ।
हाती काठी सावळा राखतो/वळतो/कलावतो गाई ॥
॥ आम्ही आहो मुढं मुढं । रस्ता दाखव देवा होय गा पुढं ॥

॥ चौघडयाची वेळ भजन पाठा ०२ ॥

॥ झाली चौघडयाची वेळ । बाळ गोपाळ देवा गोळ कर ॥
॥ झाली चौघडयाची वेळ । अवधे गडी देवा गोळ कर ॥
॥ झाली चौघडयाची वेळ । अवधे गोपाळ देवानं केले गोळ ॥
॥ झाली चौघडयाची वेळ । महाराजा तुम्ही आपल्या गाई वळवा ॥
॥ चौघडयाची वेळ झाली । कृष्ण महाराजा तुम्ही वळवाना गायी ॥
॥ गायी गेल्या वरच्या राना । कलावुन आणा महाराजा भगवाना ॥
॥ गायी गेल्या वरच्या रानास । कृष्ण महाराजा आपल्या गाई संभाळ ॥
॥ आम्ही आहो मुढं मुढं । रस्ता दाखव देवा होय गा पुढं ॥
॥ चौघडयाची वेळ झाली । गोपाळ संग आले कृष्ण मुरारी /माउळी ॥

॥ येई बा येई बा ॥

॥ येवु दे कारूणा । येवु दे कारूणा, देवा गा माझी । माझे अपराधाची ॥ येवु
॥ येवु दे कारूणा । येवु दे कारूणा, देवा गा माझी । या पामराची ॥ येवु दे..
॥ येई बा येई बा । येई बा येई बा, कृष्णरूपा । माझे मुळ स्वरूपा ॥
॥ येई बा येई बा । येई बा येई बा, कृष्णरूपा । कर मजवर कृपा ॥ येई बा..
॥ येई बा येई बा । येई बा येई बा, कृष्णराया । धर मजवर छाया ॥ येई बा.
॥ येई बा येई बा । येई बा येई बा, तु जगजेठी । तोड बंधनाच्या गाठी ॥
॥ येई बा येई बा । येई बा येई बा, तु जगजेठी । पायी घातली मिठी ॥ येई

॥ येई ये येई ये ॥

॥ येई ये येई ये । सावंव्याच्या राया ये । सावंव्याच्या राजा ये ।
सावंव्याच्या राजा ये । अन्जानाला पदरी घे ।
अन्जानाला पदरी घे । अडाण्याला व्यान दे ॥
॥ आम्ही अडाणी-अडाणी । आम्हाला लावा आपल्या नामी ।
आम्हाला लावा आपल्या नामी । पाय दाखव येवुनी ।
अधार तुमच्या पायाचा । संभाव निभाव करा बाळाचा ॥
॥ तुये तुले मालुम । आम्ही आहो लेकरं अन्जान ।
आमच्या हाती काही नाही । आम्हा लागलो या देवाच्या पायी ॥
॥ अवध तुमच्या हुकमात । हुकमाबिना पत्ता नाही हालत ।
नाही हालत पत्ता । चवताळी आहे तुमची सत्ता ॥

॥ कापुराचे भजने ॥

॥ उजळ कापुर वडी । आली आली हो महाराजाची फेरी ॥
 ॥ उजळ कापुर वडी । आली आली हो महाराजाची स्वारी ॥
 ॥ उजळ कापुर वडी । चौघडयाले याहो लहान मोठे गडी ॥
 ॥ उजळ कापुर वडी । चौघडयाले आले लहान मोठे गडी ॥
 ॥ उजळ कापुर वडी । चौघडयाले आले कृष्ण मुरारी ॥
 ॥ उभा आहे यवणी राजा । करा नामाची गर्जना ॥
 ॥ करा नामाची गर्जना । कापुर ज्योत उजळना ॥
 ॥ ऐसा बोले यवणी राणा, मेघ श्यामा । करा नामाची सदोनित गर्जना॥
 ॥ ऐसा बोले यवणी राणा, मेघ श्यामा । कापुर ज्योत हो ज्योत उजळना ॥

॥ कापुराचा वास चवताळी ॥

॥ उदा कापुराचा वास, उठन चवताळी । अवधुत गर्जना होते नामावरी ॥
 ॥ उदा कापुराचा वास उठन चौताळी । धुच्वा अस्मानी ।
 गर्जना द्युतांची होते ठाई ठाई । तुम्ही या महाराजा करा हो मेहरबानी ॥

॥ चौघडा ॥

चौघडा :- प्रतेक दांडाच्या म्हणनीनुसार हा चौघडा थोडयावहुत फरकाने, वेगवेगळ्या टुका घेवुन वेगवेगळ्या कमाणे म्हटल्या जातो. त्याचमुळे प्रतेक दांडाच्या चौघडयात एकवाक्यता नाही. म्हणुनच एकवाक्यता आणण्यासाठी सावंग्याच्या राउळतील चौघडा खंड ०९/०७:-सावंग्याचा चौघडा व भजन पाठे घ्यावे. ही विनंती.

॥ चौघडयाचा साचा ॥

- चौघडा म्हणण्याच्या अगोदर प्रथम विनविनी चे भजन पाठा/पाठे म्हणनीनुसार म्हटल्या जाते.
- त्या नंतर चौघडयाच्या वेळ व येई ये येई ये चा विनवनी भजन पाठा च्या टुका म्हणनीनुसार म्हटल्या जाते.
- त्यानंतर कापुराचा भजन पाठा चे टुका म्हणनीनुसार म्हटल्या जाते.
- कापुर लावल्यानंतर चौघडा म्हणण्यास सुख्वात केल्या जाते. चौघडा म्हणतांना प्रथम
- ॥ बिरदपर खडे । नामके, वाजे चौघडे ॥ या टुका म्हटल्या जाते.
- चौघडयानंतर नौवत निघत असल्यामुळे शेवटी ॥ बिरदपर खडे । नामके, नित/अखंड वाजे चौघडे हो । नौवत वाजे चौघडे ॥ या टुका म्हटल्या जाते.
- उदाहरणार्थ :- सावंग्याचा चौघडा खंड०९/०७ पाहा.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

गजरे :-

॥ चौघडा वाजे अनुहात । उभे राउळत । कृष्ण अवतार.....

महाराजा..., तु येवुन देहे तार... ॥

॥ चौघडा वाजे अनुहात । उभे राउळत । कृष्ण अवतार.....

प्रभु अवतारा..., बाळवर दया करा... ॥

किंवा:- ॥ अनुहात वाजे चौघडा । उभा सावळ । राउळ वर..

प्रभु अवतारा । बाळवर दया कर..॥

॥ चौघडयाच्या नंतर म्हणण्यात येणारे भजने ॥

॥ भजनीच्या म्हणनीनुसार भजनाच्या टुका धेवुन भजनी हे भजने म्हणतात. ॥

॥ किसनजी राउळत आहे । सामने वाजे.. चौघडा घडाळं ।
किसनजी राउळत उभा । सामने वाजे.. घडाळ चौघडा ॥

॥ सुर्या सम्मोर वाडा । दरवाज्या वर.. । नित वाजे चौघडा ।
सुर्या सम्मोर वाडा । रोग-विघ्न.. । महाराजा निर्वाळ ॥

॥ देवाचा चौकोणी वाडा । मध्ये देवाचा वाजे चौघडा ॥
चारही कवाड दरवाजे । सभा मंडपी देवाचा नगारा वाजे ॥
चारही कवाड दरवाजे । सभा मंडपी देवाची मोहंर वाजे ॥
चारही कवाड दरवाजे । मध्ये देवाची नौबत वाजे ॥

॥ मागे राउळ पुढे झेंडे । दरवाज्या वर नित नौबत वाजे ॥

॥ चौघडा वाजे नामाचा । गजर होतो.. या हरीच्या नामाचा ।
चौघडा वाजे नामाचा । चुराडा होतो, या रोगा विघ्नाचा ॥
चौघडा वाजे आनंदाचा । चुराडा होतो, या द्वैता भुताचा ॥
चौघडा वाजे आनंदाचा । चुराडा होतो, या करणी कवटाचा ॥
चौघडा वाजे आनंदाचा । चुराडा होतो, या जंतर मंतरचा ॥

॥ चौघडा वाजे खणाखण । गोपाळ आले.. मुज-याला धावुन ।
आले मुज-याला धावुन । महाराजा देवा तु देहे तारनं ॥
आले मुज-याला धावुन । महाराजा देहीचे उडव विघ्नं ॥
आले मुज-याला धावुन । महाराजा देहीचे दुःख-दर्द उडव ॥

॥ चौघडयाच्या नावानं । रोग-विघ्न.. हे जाते जळून ।
चौघडयाच्या नावानं । रोग-विघ्न.. हे भंगा जातीन ।
चौघडयाच्या नावानं । करणी-कवटा हे धडधडा जळतीन ।
चौघडयाच्या नावानं । दोष-पातक हे धुतल्या जातीन ।
चौघडयाच्या नावानं । पातकाचें पाणी होईन ।
जहराचं हे अमृत बनतीन । दुःख-दर्द हे मिटल्या जातीन ।
देह-जीव हे तरल्या जातीन । नर नारी हे उद्धारल्या जातीन॥

॥ ऐसा चौघडयाचा नाद । रोगा विघ्ना चा झाला भंग ।
ऐसा चौघडयाचा नाद । करणी-कवटाचा झाला भंग ।
ऐसा चौघडयाचा नाद । जंतर मंतरचा झाला भंग ॥

॥ सावंग आहे अगुचर । नित्य नामाचा, होतो गजर ।
नित्य भजनात होतो गजर ॥

॥ सावंग सोयंम् शब्दाचं । माहेर होये या भावीक भक्तजनाचं ॥
सावंग सोयंम् शब्दाचं । माहेर होये सत् भावीक भक्तजनाचं ॥

॥ पहा या सावण्याचे सुखः । जन्म-मरणाचे, देहीचे हर्तीन दुःख ।
अनामत यवर्णी परात्पर । याहीच्या चरणी, माझा नमस्कार ॥

॥ उभे आहे अवधूत । याहीच्या चरणी, माझा दंडवत ।
उभा आहे भैसराजा । याहीच्या चरणी आहे, मुजरा माझा ॥

॥ मुजरा मुजरा निर्वाणी । आमचा मुजरा घ्याहो अवधूत धनी ॥
॥ मुजरा मुजरा निर्वाणी । आमचा मुजरा घ्याहो श्रीकृष्ण धनी ॥

॥ चौघडा वाजवला कोणं । श्री कृष्णाजीच्या अवघ्या गोपाळानं/सवंगडयानं ।
॥ चौघडा वाजवला कोणं । हेंगडुजीच्या अवघ्या गोपाळानं/सवंगडयानं ॥
॥ चौघडा वाजवला कोणं । देवमनजीच्या अवघ्या गोपाळानं/सवंगडयानं ॥

:- गजर :-

॥ अनुहात वाजे चवघडा । वाजे चवघडा... ।
ठा मिठव बा अवघडा । जन्मो-जन्माचा ॥

किंवा गजर ०२:- ॥ सुर्य उगवला, प्रकाश पडला । आनंद झाला, भारी....।
हरी नामाचा वाजे चौघडा । देव दरखारी ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधूत ॥